

uit het hierboven bijgebrachte uit zijne Voorrede. Onder mij berust een Wapenboek, zoo van de Steden als de geslachten der Nederlanden, bestaande in meer dan dertien honderd wapenen, door hem bijeen verzameld, en met vele nuttige aantekeningen verrijkt. Dat de dood hem belet heeft, nog andere werken, waaraan hij arbeidde, in het licht te doen ^{komen} geven, blijkt daaruit, dat mij heugt, in een zijner Voorredenen gelezen te hebben, van een Schatkamer of Levensbeschrijving der Nederlandsche Dichteren, waarbij aldaar gemeld wordt, dat het eerste stuk daarvan reeds het licht zag. Doch wat moeite ik ook gedaan hebbe, om dat stuk machtig te worden, is mij zulks tot nog toe mislukt, en ik zou twijfelen, of het wel uitgegeven geweest zij, indien de gemelde Voorrede (die ik mij niet met name kan herinneren) niet duidelijk gezegd ware, dat het voornoemde eerste stuk het licht zag; ook heb ik bij Halma in zijn Woordenboek en Tonsel der Nederlanden, dit stuk op den kant aangehaald gevonden.

Het afbeeldsel van Matthaeus Brouerius van Nidek gaat tweemaal in zwarte Kunst uit, door A. van Halen, en eens geteekend door Berkhuis, zijnde zeer zeldzaam. Hij overleed in 1748 of 1745. (zie pag. 153.)

Uit: Biographisch Woordenboek van Oost-Indische predikanten door C. A. L. van Froostonburg de Bruijn. Bladz. 60.

Daniel Brouerius (Brouwerius, Brouwerius, Brouwerus) was geboren te Yhorst in Overijssel, en predikant geworden te Hellevoetsluis 12 Juli 1649. Hij werd voor Indisch Predikant gerecommandeerd door de Classis van den Briel, uitgezonden door die van Delft of Rotterdam(?), vertrok naar Java 22 November 1650 en kwam met het schip „Schiedam“ 6 Juli 1651 te Batavia. Hij bediende de gemeente van Amboina van 1652 tot 1654. Maar toen hij 21 Sept. van laatstgenoemd jaar naar Banda beroepen werd, weigerde ^{daarwaarts} de ~~weg~~ te gaan, zond hem de Landvoogd de Flaming op naar Batavia. Aldaar ontstond bij den Kerckeraad misnoegen over zekere attestatie, aan hem gegeven. Hij volgde de beroeping naar Banda toch op, was er een geruimen tijd werkzaam gedroeg er zich onbehoorlijk, en geraakte er in twist met den Gouverneur Abraham Weijns. In Aug. 1656 vertrok hij vandaar en kwam als „wettig“ pred. 16 Oct. daaraanvolgende weer te Batavia. Hij predikte daar met veel vrucht in 't Maleisch. Hij schijnt een driftig en oplopend mensch te zijn geweest; want bij de mededeeling, dat hij te Batavia vele Mahomedanen en Heidenen bekeerde, wordt ons ook vermeld, dat hij een ter dood veroordeelde, Ma Kassar, dien hij in de gevangenis onderwees, met een rotting sloeg, en snarop gesusspendeerd werd. Hij verzocht en verkreeg zijne „verlossing“ hoewel hij toen nog niet vertrok. In 1657 kwam hij op Amboina terug als pred., en bleef er tot het laatste van 1658. Toen vertrok hij naar het vaderland. In 1661 werd hij predikant te Geertruidenberg. Hij had toen vertaalt in het Maleisch: Genesis, het N. Test. en Hosca. 24 Aug. 1661 bood hij aan Heeren XVII voor de druk aan, zijne maleische vertaling van de boeken van Mozes en de Landbrieven. In de beginne werd de vergadering daaraan afgeschrift door „de impertinentien en extravagantien, door hem bij verscheiden gelegenheden gebruikt“; men wilde zich in den beginne niet met hem inlaten; maar toen hij zelf in persoon 29 Sept. van hetzelfde jaar 1661 zijne vertalingen kwam aanbieden, besloot men met Genesis een proef te nemen. 25 Nov. 1661 schreef hij uit 't Hage een brief aan H. H. XVII over zijn beroep tot pred. in O. Indie. Zijne 2 brieven in den vorige zomer aan de H. H. Majores ingeleverd, handelden alleen over het laten drukken en, over zetten van eenige boeken der H. Schrift in de Maleische taal. Hij had vroeger zijn dienst aangeboden om alles in de mal. taal over te zetten, wat nuttig en dienstig geoordeeld en hem geördineerd zou worden. Op zijn verzoek in de tweede vergadering des jaars 1661 ingeleverd, had hij apostol en ordere gekregen, van 't eerste boek Mozes te laten drukken. Hij verzoekt nu op nieuw zijne bevordering tot de, H. Kerkdienst.